

İŞÇİNİN SESİ

ÇEK-AL

Fabrikalardan makine sesinden
önce *İşçinin Sesi* gelecek!
Yıl: 14, Sayı: 350, 23 Mart 1988

Tek büyük işçi sınıfı!
Tek silah illegal parti!
Tek yol devrim!

İşçinin sesini daha da yükseltmek için, 350.sayımızda, işçi muhabirlere sesleniyoruz, İMG'lerde örgütlenin, bize daha çok haber-gözlem gönderin diyoruz.

İŞÇİ MUHABİRLER GÖREV BAŞINA

Bu Çek-Al'da, merkez organın örgütlenmedeki rolünü, İMG'lerin görevlerini açan ve gazetemizin eski sayılarından, parti belgelerinden derlediğimiz çeşitli yazılar ve çağrılar yayınlıyoruz. Bunların yanı sıra, okuyucularımıza, partimizin yayın kadrosunu nasıl seçtiğini ve eğittiğini yansıtmak için, gazetemizin editörü Yürükoğlu yoldaşımızla 1982'de yaptığımız bir söyleşiden de küçük bir bölüm koymadan edemedik.

Bu *İşçinin Sesi*'nin 350. sayısıdır. *İşçinin Sesi*, 1 Şubat 1974'te yayınlamaya başladı. Partinin 1977 Konferansında parti yayını olarak kabul edildi ve 24 Temmuz 1978 tarihli 95. sayısına kadar yayını aralıksız sürdürdü.

Atılım'ın ve partinin tüm merkezi yayınlarının güçlendirilmesi amacıyla, merkeze kadro göndermesi istendiği için, *İşçinin Sesi*, 95. sayısında, yayını durdurdu. Yayını durdururken de, "İşçinin bir *Sesi*'ni kapatıyoruz, işçinin gür sesi durmadan yükseliyor" dedi. Ancak, oportünizm, işçinin gür sesinin *Atılım*'da yükselmesini bin yanlış ve türlü hileyle engelledi.

Bu arada, Aralık 1978'de, *Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye* kitabının ikinci genişletilmiş basımı yayımlandı. Oportünizm partide meydanı boş bulmuş, istediği gibi at oynatıyordu. Kitap, parti kararlarına ve disiplin anlayışına ters hiçbir yan taşımadığı halde, oportünizmin partiyi ve işçi sınıfını sürüklemek istediği yöne ters düştüğü için, düşmanca bir karalama kampanyasıyla karşılaştı.

Yalan, dedikodu, tüzük dışı ve haksız girişimler birbirini izledi. Bu süreç içinde, soru sorduk yanıtlamadılar, yazı gönderdik basmadılar. Bunlar yetmiyormuş gibi, 24 Mayıs 1979'da Veli Dursun yoldaşımız, tüzüğe taban tabana ters bir biçimde merkez komitesinden çıkarıldı. Artık susmanın, sorunları parti içi kanallardan çözmeye çalışmanın olanağı kalma-

ydı. 1 Haziran 1979'da çıkan 96. sayısıyla, *İşçinin Sesi* yeniden yayına başladı.

Bu koşullarda bile titizlikle gözettiğimiz disiplin gereği, kendi ellerimizle basmayı Eylül 1979'a kadar sürdürdüğümüz *Atılım*'ın, Temmuz 1979 tarihli sayısında, kitaba yalan yanlış saldıran bir yazı yayınlandı. 23 Temmuz 1979'da Bilen yoldaş TKP'nin *Sesi*'nden bize karşı bir konuşma yaptı. Artık *İşçinin Sesi*'ni, yalnızca çıkarmak değil, burjuvazi ve oportünizm ikilisine karşı yükseltmek de gerekiyordu.

30 Temmuz 1979'da çıkan 100. sayısıyla, *İşçinin Sesi*, parti içinde açık kavganın bayrağını dalgalandırmaya başladı. Açık kavga, safları netleştirdi, doğruyu ilerletti, yanlışları daha da açık etti, çok şey öğretti. 100. sayı, *İşçinin Sesi*'nin yaşamında çok önemli bir dönemeçti. Bu sayıyla, işçinin gür sesi, dönüp dolaşıp yine *İşçinin Sesi*'nde yükselmeye başlamıştır.

Bundan sonra, 1980'de toplanan I. Leninciler Konferansı, *İşçinin Sesi*'ni "gerçek merkez organ" olarak kabul etti. 7 Nisan 1980'de yayınlanan 126. sayısıyla *İşçinin Sesi*, bu kimliği taşımaya başladı. Daha sonra ise, kavganın gelişim süreci içinde, partimizin tek merkez organı oldu.

Atılım, yalnızca meşruluğunu çoktan yitirdiği ve oportünizm yolunda evrim geçirdiği için, fiilen değil, yayını durdurulduğundan beri, artık resmen de ölmüştür.

İşçinin Sesi ise, 100. sayısından bu yana, bu sayımız dahil, 250 sayı yayınlanmıştır. İki haftalık bir yayın organıdır, ama bu 250 sayı, ortalama olarak daha sık aralarla, 1,8 haftada bir çıkmıştır. Bu arada, gazetenin çoğu sayısı, küçük ve büyük, iki boyda yayınlanmıştır. Bu bugün de sürüyor.

İşçinin Sesi, açık kavgayı başlattıktan, faşist darbeye kadar geçen dönemde, Türkiye komünist hareketinin, hatta, tüm sol hareketin tarihinde, en çok mektup almış, en çok sayıda yazarı olmuş gazetedir. Haziran 1979 sonrasındaki bir yılda, gazeteye 1463 mektup gelmiş, gazetede 60 yoldaşın yazıları yayınlanmıştır.

Haziran 1979'dan Haziran 1983'e kadar, gazetemize yazı, mektup, şiir, fıkra vb. gönderen yoldaş, örgüt ya da İMG sayısı 791'dir.

Haziran 1983'den geçen sayımızın çıkışına kadar ise, gazetemize 1445 mektup ve 504 yazı gelmiştir. Gelen mektupların, 899'u yayınlanmamış, 546'sı yayınlanmıştır. Bu süre içinde, *İşçinin Sesi* çalışanlarının yazdıkları yazı sayısı 1277'dir. Bu sayı gazeteye gelen 504 yazının dışındadır.

İşçinin Sesi, her zaman cıvılcı cıvılcı çıkmış, burjuvaziye ve oportünizme karşı her koşulda döne döne çarpışmıştır. Devrimci durumda, "işçiler silahlanın, devrime hazırlanın" diye çağrılar yapmıştır. Faşizm geldiğinde silahını bırakmamış, geri çekilişin düzenli olmasını, yeniden saldırıya

hazırlanılmasını savunmuştur. Faşizmin karanlığında bile aydınlık bir odak oluşturmuş, kah taarruzlarda, kah örgüt seferberliğinde, kah anayasa kavgasında, kah demokrasi ve sosyalizm tartışmasında olmuştur. Faşizm çözüldükten, hele ki, grevler gösteriler gündeme geldikten sonra ise, *İşçinin Sesi*, doğru siyasal çizgisiyle, inançlı devrimci coşkusuyla grev boylarında, miting alanlarında, Sınıfın içinde, fabrikalarda, sendikalarda, semtlerde, yaklaşan yeni devrimci dalgayı kucaklamaya hazırlanmaktadır.

Kuşkusuz bütün bu enerjiyi *İşçinin Sesi*, işçinin sesi ve öncüsü olan partisinden almıştır, alıyor. Nitekim kendisi de, TKP'nin yalnızca propagandisti, ajitatörü değil, aynı zamanda örgütçüsü olmuştur, oluyor.

İşçinin sesini daha da yükseltmek için, 350. sayımızda, işçi muhabirlere sesleniyoruz, İMG'lerde örgütlenin, bize daha çok haber-gözlem gönderin diyoruz.

Bununla bağlı olarak, bu Çek-Al'da, merkez organın örgütlenmedeki rolünü, İMG'lerin görevlerini açan ve gazetemizin eski sayılarından, parti belgelerinden derlediğimiz çeşitli yazılar ve çağrılar yayınlıyoruz. Bunların yanı sıra, okuyucularımıza, partimizin yayın kadrosunu nasıl seçtiğini ve eğittiğini yansıtmak için, gazetemizin editörü Yürükoğlu yoldaşımızla 1982'de yaptığımız bir söyleşiden de küçük bir bölüm koymadan edemedik.

İMG'ler 1979'dan beri, İşçinin Sesi'nin örgütlenme gelenekleri arasında önemli bir yer tutmuştur.

İŞÇİ MUHABİR GURUPLARI ÜZERİNE

Partide kavga patlak verdikten sonra, İMG'ler, gazete temelinde örgütlenme zincirinin halkaları olarak, ilk başta, *İşçinin Sesi*'nin doğrudan girişimiyle oluştu.

İşçinin Sesi'nin 17 Aralık 1979 tarihli, 115-116 sayısında, "işçi muhabirler görev başına" başlıklı bir çağrı yayınlandı ve İMG'lerin görevleri sıralandı. Çağrıda aynen şöyle deniyordu:

İşçi muhabirler görev başına

İşçinin Sesi, fabrikalarda, işyerlerinde, sanayilerde, işçi semtlerinde dağıtılıyor, ilgiyle okunuyor. Azıtan gericiliğe karşı, işçi sınıfımızın sesini daha da yükseltebilmek için, *İşçinin Sesi*'nin fabrikalarla, işyerleriyle olan bu bağı güçlendirmek gereklidir.

Gazetemiz, yalnızca ülke çapında değil, her işyerinde, her mahallede, her somut günlük haksızlığa karşı da bir yumruk olmalıdır. Yerel, işyeri düzeyindeki deneylerden çıkan dersleri tüm hareket daha iyi ulaştırabilmelidir. Bunun için, *İşçinin Sesi*'yle bilinçli okuyucuları arasındaki bağ, işçi muhabir örgütlenmesi biçiminde, görev temelinde güçlendirilmelidir. Sanayilerden genç işçi yoldaşlar arasında, çeşitli yörelerde, bazı fabrika, otel ve gecekondu semtlerinde bu yönde ilk adımlar atıldı. Bu adımları güçlendirmeli ve yaygınlaştırmalıyız:

1. Fabrikalarda, işyerlerinde, işçi muhabir gurupları olarak örgütlenelim. Her guruba bir muhabir adı saptayıp, bu adı *İşçinin Sesi*'ne bildirelim.

2. *İşçinin Sesi* ve tüm yayınların satışından elde edilecek gelirle, bu işçi muhabir guruplarının güçlenmesi ve çevre fabrikalara, yörelere de yayılması doğrultusunda kullanılacak bir fon oluşturalım.

3. İşçi muhabir gurupları olarak, işyerinde, işkolunda, çevrede, hatta haber aldığımız kadarıyla köyümüzdeki somut yaşam koşulları hakkında bilgi toplayalım. Bu bilgileri, kendi

gözlemlerimizi, işçi olaylarına ilişkin haberleri, yorumları, hiçbirine küçük ya da önemsiz demeden ve düzenli olarak *İşçinin Sesi*'ne gönderelim.

4. Gönderilen yazıların diline dikkat edelim. Bulanık, uzun, anlaşılmaz cümleler, ya da boş "devrimci" edebiyat, amaçladığımız yararı sağlamaz. Lenin'in şu sözlerini unutmayalım:

"Allah aşkına daha az keskin olun. Meseleleri daha soğukkanlı bir biçimde çözümlen. *Doğruyu* olabildiğince somut ve basit bir biçimde yineleyin. Bu ve yalnızca bu, kesin utkuyu güvence altına almanın yoludur." (Lenin, *Toplu Yapılar*, İngilizce basım, c.35, s.126)

5. İşçi muhabir gurupları olarak yoğun eğitim yapalım. Eğitim sırasında çıkan soruları, eleştirileri, önerileri *İşçinin Sesi*'ne bildirelim.

6. Çevremize işçi sınıfı ideolojisini yaymak için yoğun çalışalım. Ayrıca, fabrikalardaki tüm işçi arkadaşların ve çevre halkının duygularını dikkate alan, onları da katabilecek ve ilerletebilecek eylem önerileri düşünelim. Unutmayalım ki, halkımızın hoşnutsuzluğunu doğru dile getirebilecek devrimci eylemler, bölgeyi, hatta ülkeyi bir anda sarabilir.

Burjuvaziye ve oportünizme karşı işçi sınıfımızın sesini daha da yükseltelim.

İşçinin Sesi ve görevlerimiz

İşçinin Sesi'nin eski sayıları, İMG'lerden gelen yazılarla doludur. Başka bir deyişle, İMG'ler, örgütlenmede gerçekten önemli bir işlev görmüştür.

Gazete temelinde örgütlenme, bir yanı sıra *İşçinin Sesi*'nin pratiğinden çıkmıştır. Oteki yanı sıra ise, Marksizm-Leninizm, Bolşeviklerin deneyiminin ayrılmaz parçasıdır. Temel yapıtlardan, deneyimden öğrenilmiş, bilinçli olarak uygulanmıştır. Her iki nedenle de, partimizin temel bir anlayışını oluşturmuştur.

1980'de toplanan TKP Leninciler Konferansı, bu anlayışı ve bununla bağlı olarak, somut görevleri şöyle dile getirmiştir:

"Örgütsel birlik, ideolojik birlik temelinde oluşur. Gazete, ulaştığı yere ideolojik birliği götürür, bu temelde örgütlenmeyi pekiştirir. Gazetenin dağıtım ağı çevresinde örgütlenme, gazete temelinde eğitimden ayrı düşünülmemelidir.

"Dağıtım ve eğitim ağı, parti örgütlenmeden başlayarak çevreye yayılmalıdır. Muhabir guruplarının da kendi çevrelerinde aynı ağı genişletmeleri sağlanmalıdır. En önemlisi, merkez organdan başlayan ve yığınların ta içine uzanan bu dolaşımdan, canlı bilgilerin, yazıların, haberlerin merkez organa ulaşımı daha iyi örgütlenmelidir.

"Örgüt demek, aynı anda, aynı biçimde hareket edebilmek demektir. Biz, merkez organımız çevresinde, yığınların arasından dolaşıp merkez organa yeniden bilgi akıtan güçlü bir ağ kurarsak, bu, güçlü bir örgüt demektir. Eylem sırasında yalnızca parti örgütünün değil, çevresindeki işçinin, emekçinin de birlikte hareket edebilmesi demektir."

Burada belirtilenlerin, yeni ve çok daha güçlü bir devrimci dalganın yaklaştığı bugünkü koşullarda, tümüyle geçerli olduğunu söylemek, herhalde yanlış olmaz.

İMG yapısı ve çalışma biçimi

Devrimci durum koşullarında büyük yarar sağlamış olan İMG örgütlenmesi, faşizm geldikten sonra, sakıncalı olacağı için, düzenli geri çekilişin bir parçası olarak, geri çekildi. Ancak partimiz, ne zaman ki ülke ortamında belli bir kıpırdanma gördü, hemen İMG çalışmasını yeniden gündeme getirdi.

TKP Eşgüdüm Komitesi Üst Büro'sunun 1 Kasım 1982 tarihli duyuruyla örgüt seferberliği başlatıldı, İMG çalışmasının yeniden öne çıkarılacağı ve İMG çalışması deneyimini derleyen bir yazının yayınlanacağı

belirtildi. Gazetemizin 217-218 sayısında yayınlanan bu yazıda "İMG yapısı ve çalışma biçimi" özetle şöyle konmuştu:

- İMG'de çalışanların sayısı, olanaklar ölçüsünde az tutulmalıdır.

- İMG'ler düzenli ve sürekli toplanmalıdır.

- Toplantılar gizli yapılmalıdır.

- Toplantıların gündemi, İMG'nin ve İMG'deki sempatanların yüklenildiği görevlerin denetimini ve diğer örgütsel sorunları da içerir.

- İMG içinde çalışanlar için bağlayıcı olan kararlar, İMG'de alınanlardır. Önemli olan partinin kararlarına onların da gönüllü katılmalarıdır.

- İMG'de çalışanlar partiye düzenli bağış yaparlar.

- İMG'de çalışanlar partiye düzenli enformasyon getirirler.

- İMG'deki sempatanlar da, koşullar elverdiği oranda, partiyi ilgilendiren konularda haberdar edilirler.

- İMG'de çalışanlar, yığın çalışması, yeni ilişkiler çıkarma görevlerini de üstlenirler.

- İMG'de parti eğitimine paralel, ama aynı olması gerekmeyen eğitim çalışması yapılır.

- İMG'ler, yayın dağıtımını ve merkez organa yazı-haber iletme görevini yerine getirmek için özenle çalışırlar.

Yazıda, özetle bunlar sıralanıyordu. Bir kez, İMG adından da belli olduğu gibi, sonuncu görev, İMG'nin en temel görevidir. İkincisi, aynı yazıda vurgulanan bir nokta daha vardı: Bu çalışma biçimi dört dörtlük bir modeldir ve İMG çalışmasının başlaması için bütün bu koşulların aranması doğru değildir. Üçüncüsü, bir de yazıda, bu modelin gerici dönemlerinin gereklerini dikkate aldığı belirtiliyordu.

Bunları akılda tutarsak, yukarıda sıralananlar bugün için de yol göstericidir. Unutmayalım ki, bu çalışmayı başlatmak için, önceleri gurup olmak bile gerekmez, işçi muhabirlik yeterlidir.

İşçi muhabirlerden ne bekleniyor? Bu sorunun yanıtını verebilmek için,

297. sayımızda çıkmış bir yazıyı özetliyoruz.

İŞÇİ MUHABİR NE YAZAR, NASIL YAZAR

Gazete haber yazar. Yorumlar, değerlendirmeler yapar. Okuyucularıyla canlı bir ilişki kurmaya çalışarak, temsil ettiği görüşlerin sözcülüğünü yürütür. Her gazete bunları yapar ama, "gazete" diye sınıflarüstü bir şey yoktur. Çıkarları tabana tabana zıt sınıfların varlığı, gazeteleri de kızıl bir şeritle birbirinden ayırır: Burjuva gazeteler, işçi sınıfının gazeteleri.

İşçi sınıfının gazetesi olmak, işçinin sesi olmaktır. İşçi sınıfının görüşlerini, savaşım programını, tek devrimci sınıf olma ve tüm haksızlıklara karşı durma özelliğini her sayfasıyla, her satırıyla yansıtmayan bir gazete, işçi sınıfının gazetesi olamaz.

İşçi gazetelerinin arasında en önemli yer merkez organ tutar. Komünizm bayrağını kavgada yükseltmenin yolunu gösterir, kadrolara, yığınlara

rehber olur. Merkez organ, komünist kadroların, ileri işçilerin burjuva ideolojisine karşı yürüttükleri savaşta en büyük silahtır. Burjuva ideolojisiyle, burjuva yönetimiyle, burjuva siyasetiyle girişilen dişe diş kavgada olmazsa olmaz bir araçtır. Komünist partisinin programı, stratejisi, güncel siyasal değerlendirmeleri hep merkez organda cisimleşir. Merkez organ işçi sınıfının en yüksek basın organıdır.

İşçinin sesi olmak, işçiden halktan ve işçiye, halka doğru yorumlanmış haber verme işlevini yerine getirmekle de yakından bağlıdır.

Muhabirler, haber toplayan, olanı biteni yazıya aktararak gazeteye iletken kişidir. Bu açıdan muhabirsiz gazete olamaz desek yeridir.

İşçi muhabirler, işçiden, halktan, devrimden yana tavır alan muhabir-

lerdir. İşçi muhabirler burjuvazinin düşmanı, sosyalizmin dostudur. İşçi muhabirler, işçi sınıfının tarihsel rolünün bilincinde olan, yaşamın anlamını bu bilincin ışığında süzüp çıkaran işçiler, emekçiler, öğrenciler, aydınlardır. Bir bakıma, tüm yoldaşlar, tüm sempatanlar, tüm okuyucu yığını işçi muhabirlerdir.

İşçi muhabir, işçi basının tüm toplum içine uzanmış gözü, kulağıdır. İşçi muhabirin iş saatleri yoktur, çünkü gündelik yaşamın her anı onun için bir malzeme niteliği taşır. İşçi muhabir yalnızca yığınsal devrimci eylemden değil, oturduğu semtten, bindiği otobüsten, gittiği işten, pazar yerlerinden, okuduğu kitaplardan, seyrettiği filmde, açık oturumdan, katıldığı toplantıdan haber verir, bilgi iletir.

İşçi muhabir, bütün sınıflar arasında olup bitenleri, gündelik toplumsal-siyasal olayları haber eder. Bunu işçi muhabirin yapması yaşamsal önem taşır, çünkü işçi gazetesinin yazdığı haberlerin bu kanaldan akıyor olması, "eşyanın tabiatı", işçi basının, işçi niteliğinin gereğidir. Burjuva basının yansıtacağı haberle, işçi muhabirlerinin iletmediği haber aynı olabilir mi? Olamaz.

İşçi muhabirlerinin, ya da sayısı yörenin, çalışılan alanın özelliğine göre değişebilen işçi muhabir guruplarının yapmaları gereken muhabirlik işi açısından, bazı noktaları vurgulamak gerekiyor.

İşçi muhabirin gazetede yazılanları çok dikkatli okuması, anlaması herşeyin başıdır. Merkez organ büyük bir dikkat ve özenle okunmalı, hatta

olabiliyorsa not tutularak çalışılmalıdır. Böyle titiz bir çalışma, işçi muhabirin, yaşama ve içinde yer aldığı sınıf kavgasına bakışını netleştirecek, kendi konumunu ve üstlendiği görevi kendi gözünde berraklaştıracaktır.

Neyi nasıl yazmalı? Türkiye'de olan-biten herşey, ya haberdır ya da haber yazabilmek için gerekli materyaldir. Lenin bunun içine yalnızca olayları değil duyguları da katıyor. Yaşamın her alanı ve her anı, gazetemiz *İşçinin Sesi* için haber ya da yararlı materyal oluşturacak konularla doludur. Yeterki 'bu önemli değil' diye bu konular bir yana bırakılmasın.

Örneğin Ege'de kooperatif kavgası, İstanbul'daki grev çadırı, Adana'daki mevsimlik işçi sömürsü, üniversitedeki forum, kahvede bir faşistin dövülmesi, köşebaşındaki gazetecide hangi gazetenin satıldığı, yolda, evde, insanların en çok hangi olayı konuştuğu, pahalılığa yöneltilen eleştiriler, enflasyon fıkraları, otobüslerde sıkışıklık, soğuk ve beklemeden bunalan insanların çaresizlik içinde birbirleriyle ettikleri kavgalar, televizyonda haberlerin sıralanması, "olayların" ve "icraatın" içinden programlarına ilişkin gözlemler ve değerlendirmeler, işyerindeki sendika, sigorta durumu, diğer çalışanların işyeri örgütlenmesi-

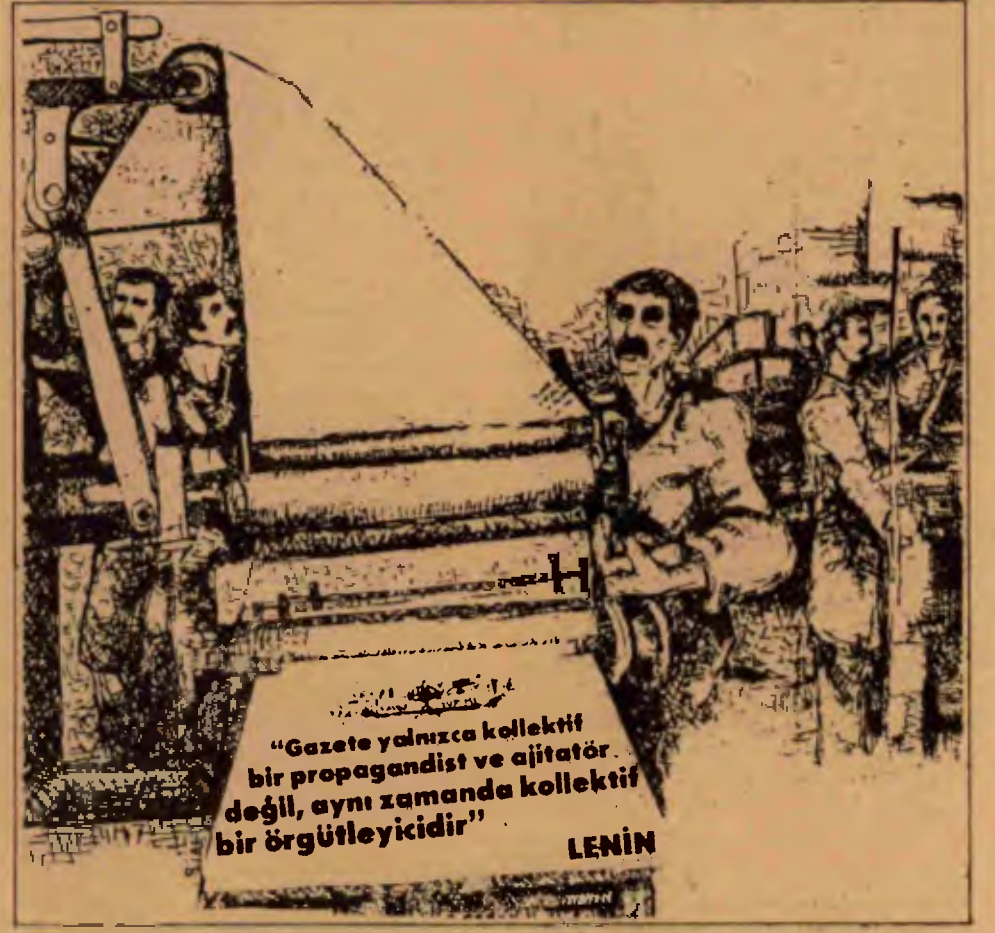
ne tavrı, toplumun çeşitli kesimlerinden insanların duygu, düşünce ve yaşantıları.

Sınıf kavgasının adım adım yükselişleri, sıçramaları, girdiği her yeni aşama, önünde beliren her dönemeç merkez organda yansıtılırken, bu canlı yaşanmış olaylarla birlikte, onlarla bağlanarak ve somutlanarak vurgulanmalıdır. Öte yandan aktarılan olaylar, kim, nerede, ne zaman gibi tüm sorulara net yanıt taşır biçimde ve olayla yorumu birbirinden ayırarak yazılmalıdır.

İşçi muhabir tüm toplum içinde merkez organın gözü, kulağı olmalı, dinlemeli, gözlemeli, yaşananı kaydetmeli ve gazeteye göndermelidir.

İşçi muhabirler,

Bunları okuduktan sonra "haydi hemen birşeyler yazayım" deyip kalemi elinize alın. Unutmayın ki en caydırıcı an beyaz kağıtla yüzüze kaldığı ilk andır. Bu caydırıcılık karşısında olanca direngenlik, disiplin ve iradeyle başlamak ve devam etmek gerekir. Burada "yazacak şey bulamıyorum" cinsinden yükselebilecek son itirazlara karşı da kararlılığınızı sürdürün. Geçirilen günü gözden geçirin, kenarda kalan diyalogları, küçük gibi görünen ayrıntıları, gözlemleri, süslemeden, uzun girişler, "bağlamalar" yapma sıkıntısı duymadan, içinizden geldiği gibi, merkez

organla karşılıklı konuşuyormuşcasına yazın.

İşçi muhabirler, işçi muhabir gu-

rupları! Siz işçi basının tüm toplum içine uzanmış gözü, kulağısınız. Siz *İşçinin Sesi*'siniz.

Gazete temelinde örgütlenme, dünya işçi hareketinin deneyiminden süzölmüş ve artık bir ilke olmuştur.

GAZETE TEMELİNDE ÖRGÜTLENME

eşittir

YAYGIN BİR DAĞITIM AĞI ÖRME

artı

SAYISIZ HABERLE, MEKTUPLA BESLENME

Yoldaşlarımızdan, işçi arkadaşlarımızdan, daha çok haber, yazı, mektup bekliyoruz!

Lenin, mesleği sorulduğunda, "gazeteciyim" diyormuş. Lenin'in ne büyük bir siyasal lider, ne büyük bir örgütçü olduğunu da biliyoruz. Bu veriler bile, gazete temelinde siyasal örgütlenmenin canalcı önemini anlatıyor.

Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi RSDİP'in 1898'de yapılan kuruluş kongresinden hemen sonra yazdığı, "Acil görevimiz" başlıklı yazıda, Lenin şu öneriyi yapıyordu:

"Acil amacımız olarak, düzenli çıkacak ve tüm yerel guruplarla yakından bağlı olacak bir parti organı kurmayı koymalıyız... Böyle bir organ olmadan, yerel çalışma dar bir 'amatörlük' içinde kalacaktır. Partinin oluşmuş olması - eğer partinin belli bir gazetede temsili örgütlenmezse - büyük ölçüde boş söz olarak kalacaktır. Bir merkez organ tarafından birleştirilmeyen bir ekonomik savaşım bütün Rus proletaryasının sınıf savaşımı olamaz. Eğer bir bütün olarak parti tüm siyaset sorunlarına ilişkin görüş belirlemezse ve savaşımın çeşitli biçimlerine yön veremezse, siyasal bir savaşım

yürütmek olanaksızdır. Devrimci güçlerin örgütlenmesi ve disiplin altına alınması ve devrimci tekniğin geliştirilmesi, bütün bu sorunları bir merkez organda tartışmadan, işlerin yürütülmesi için belli biçimleri ve kuralları kolektif olarak belirlemeden, merkez organ yoluyla her parti üyesinin bütün partiye karşı sorumluluğunu yerleştirmeden olanaksızdır." (Lenin, *Toplu Yapıtlar*, İng. basım, c.4, s.218)

Görüldüğü gibi Lenin, merkez organa yalnızca büyük önem vermiyor, onu, partinin varoluşunun birincil koşulu olarak görüyor.

Lenin, merkez organı ana halka olarak görmenin, yerel çalışmayı, eylemleri vb. zayıflatmayacağını söylüyor, "parti bütününün bir organı yoluyla bunların birleştirilmesi olmazsa, devrimci savaşımın bu biçimleri öneminin onda dokuzunu yitirir, ortak parti deneyiminin yaratılmasına, parti geleneklerinin ve sürekliliğinin yaratılmasına yaramaz." (Lenin, *agy*, c.4, s.218-219)

Öte yandan, eğer, diyor Lenin,

"gazeteye her yerden düzenli yazı ve başka materyal gönderilmesini" ve gazetenin, işçiye özgü örgütlülük ve disiplinle dağıtımını garantilersek, merkez organın yurtdışında çıkması, gazete temelinde örgütlenmeyi engellemez. (Lenin, *agy*, c.4, s.223-224)

Nitekim, 1900 başında sürgünü tamamladıktan sonra, ilk iş olarak Lenin, gazete çıkarmak için harekete geçti. Yerel örgütleri dolaşıp onların gazete için desteğini aldı ve gazeteyi çıkaracak kadroyu oluşturdu. Lenin'in yurtdışına çıkmasıyla, *İskra*, 1900 yılının Aralık ayında yayınlanmaya başladı.

İskra'nın 4. sayısında Lenin, "Nereden başlamalı" başlıklı yazısında, gazete temelinde örgütlenme planı getirdi:

"İhtiyacımız olan kesinlikle siyasal bir gazetedir..."

"Ancak, gazetenin rolü, yalnızca fikirleri yaymakla, siyasal eğitimle ve siyasal bağlaşıklar kazanmakla sınırlı değildir. Bir gazete yalnızca kolektif bir propagan-

dist, kolektif bir ajitator değil, aynı zamanda kolektif bir örgütleyicidir. Son açıdan gazete, inşa edilmekte olan bir binanın çevresindeki iskeleye benzetilebilir. İskele yapının kenarlarını belirler ve yapıcılar arasındaki haberleşmeyi hızlandırır, onların işi dağıtımalarını ve örgütlü emekleriyle ulaştıkları ortak sonucu gözden geçirmelerini sağlar. Gazetenin yardımıyla ve onun aracılığıyla... sürekli bir örgütlenme doğal olarak biçimlenecektir. Salt teknik olarak gazeteyi çoğaltma ve düzenli dağıtım görevi... yerel temsilciler ağı gerektirecektir. Bu temsilciler ağı, tam da ihtiyacımız olan örgütlenme türünün iskeletini oluşturacaktır... Eğer ortak bir gazete üretmek üzere güçleri birleştirirsek, bu çalışma, yalnızca en hünerli propagandistleri değil, aynı zamanda en kapasiteli örgütçüleri... en yetenekli siyasal parti liderlerini yetiştirecek ve öne çıkaracaktır." (Lenin, *agy*, "Nereden başlamalı" c.5, s.21-24)

Lenin, aynı fikirleri *Ne Yapmalı*'da da açtı, açıkladı. Ama biz burada biraz da, gazetenin örgütleyici işlevini

görebilmesi için, parti üyelerine düşen, hem yazma, hem yazdırma görevlerine değinmek istiyoruz.

Iskra, Plehanof-Menşevik işbirliği sonucu, 52. sayısından başlayarak çizgi değiştirdikten sonra, Bolşevikler *Vperyod*'u çıkarmaya hazırlanırken, Lenin parti örgütüne çağrıda bulundu ve partililerin gazeteye karşı görevlerini ve sorumluluklarını yerine getirmelerini istedi:

"Şimdi tüm yoldaşları bize her türlü desteği vermeye çağırıyoruz... Bu, en başta Rusya'dan en etkin 'edebi' desteği, daha doğrusu 'edebi' katkıyı gerektirir. 'Edebi' sözcüğünün hem altını çizdim, hem tırmak içine aldım ki, çok yaygın olan, bu çalışmalar açısından çok zararlı olan yanlış bir anlayışa karşı uyarayım.

"Yalnızca ve yalnızca yazarların (profesyonel yazar anlamında) bir yayına başarılı bir biçimde katkı yapabilecekleri anlayışı yanlıştır. Tersine, bir yayın ancak, her önde gelen ve sürekli katkı yapan 5 yazar için, yazar olmayan beşyüz ya da beş bin kişinin katkılarıyla diri ve canlı tutulabilir.

"Benim eski *Iskra*'da her zaman giderilmesi için uğraştığım (ve yeni *Iskra*'da korkunç boyutlara ulaşmış olan) bir eksiklik, gazete için Rusya'dan çok az şeyin yapılmış olmasıydı. Rusya'dan gelen herşeyi, neredeyse ayırmadan başardık. Gerçekten canlı bir organ, gelen yazıların ancak onda birini yayınlamalı, geri kalanını gazetecilere enformasyon ve yönlendirme kaynağı olarak kullanmalıdır. Gazetecilik anlamında değil, genel anlamda, bizimle yazışan, olabildiğince çok partili işçimiz olmalıdır.

"... Bu organı kendisinin olarak gören ve Sosyal-Demokrat (komünist-İ.S.) parti üyesinin görevlerinin bilincinde olan herkes, legal olarak basılan gazetelere karşı şu burjuva düşünce alışkanlığından ve yaklaşımından kesin olarak vazgeçsin: Yazmak onların işi, okumak bizim işimiz.

"Sosyal-Demokrat (komünist-İ.S.) gazete için tüm Sosyal-Demokratlar (komünistler-İ.S.) çalışmalıdır. Herkesten, özellikle işçilerden katkı istiyoruz. İşçilere, yazmaları için, kesinlikle herşey hakkında, günlük yaşamları, ilgileri, işleri hakkında yazabilecekleri ne varsa yazmaları için en geniş olanakları tanıyın. Böyle kaynak olmaksızın Sosyal-Demokrat (komünist-İ.S.) bir organ on para etmeyeceği gibi, adına da layık olmaz.

"Ayrıca, gazeteye katkı niyetiyle değil, yani yayınlanmak üzere değil, fakat editörlerle yoldaşça ilişkiler kurmak, onlara bilgiler vermek amacıyla özel mektuplar gönderin. Bunlar yalnızca gerçekler ve olaylar hakkında değil, yaygın olan duygular, günlük 'ilginç olmayan', sıkıcı, hareketin tek düze yanılla da ilgili olmalıdır...(Bunlarda kesinlikle gizli olan birşey de yoktur. Ve böyle haftada bir veya iki şifresiz mektup yazmak en meşgul bir kişinin bile yapabileceği birşeydir.) Öyleyse, bize işçi okuma guruplarındaki tartışmalar, bu tartışmaların niteliği ve tartışılan konular ve işçilerin neler sordukları hakkında, propaganda ve ajitasyon çalışmasının durumu, halk arasında, ordu ve gençlik içindeki ilişkiler hakkında yazın.

"En önemlisi, işçilerin bizim Sosyal-Demokratlara (komünistlere-İ.S.) karşı duydukları herhangi bir hoşnutsuzluk hakkında, onları rahatsız eden şeyleri,

önerileri, eleştirileri vb. yazın. Şu sırada pratik örgütlenme çalışmalarına ilişkin konular özellikle önemlidir. Ve bir gazeteci gibi değil, basit, yoldaşça bir yazışma dışında, editörleri bu konularda bilgilendirmenin bir yolu yoktur.

"Kuşkusuz herkesin yazmaya yeteneği, ya da eğilimi yoktur. Ancak...'yapamam' demeyin, 'yapmak istemiyorum' deyin. İstedikten sonra her gurupta, herhangi küçük, hatta en küçük gurupta bile (Küçük guruplar çoğu kez özellikle ilginç oluyor. Çünkü gözle görülmesi de en önemli işleri onlar yapıyor.) yazabilen bir-iki yoldaş bulunabilir.

"Eski *Iskra*'nın deneyiminden yararlanarak, biz, burada daha başından büro işlerini geniş tabanlı tuttuk ve sizler de biliyor olmalısınız ki, herkes, sabır ve kararlılıkla işe koyulan kesinlikle herkes, fazla zorlanmadan mektuplarının tümünü ya da onda dokuzunun yerlerine ulaşmasını sağlayabilir. Bunları, çok düzenli mektuplaşan, çoğu kez editörlerle bir tanışıklığı olmayan, sayısız muhabirleri olan eski *Iskra*'nın 3 yıllık deneyimlerine dayanarak söylüyorum. Polis uzun süredir yurtdışı postasının tümüne el koymakta başarısız kalmıştır. (Çok ender olarak, yazarı çok dikkatsiz davranmışsa, bir mektuba el koyarlar.) Ve eski *Iskra* materyalinin büyük bir bölümü daima elimize en olağan yoldan, adresimize gönderilen mektuplardan geçirdi.

"Mektuplaşmanın yalnızca komite ve sekreterlerin elinde toplanması pratiğine karşı özel bir uyarıda bulunmak gerekiyor. Böyle bir tekelden daha zararlı birşey olamaz. Eylemlerde ve kararlarda birlik nedenli önemliyse, enformasyon ve muhabirlik konusunda o denli yanlıştır. Çok

kez öyle oluyor ki, en ilginç mektuplar 'dışımızdakilerden' (komünistlerle ilişkisi olmayan insanlardan) geliyor. Çünkü onlar, eski deneyimli işçilerin alışkanlık nedeniyle gözden kaçırdıklarını, daha taze bir biçimde gözlüyorlar. Genç insanlara-geçmiş, parti işçilerine, 'merkezçilere' (ortacı değil genel merkezci anlamında-İ.S.), örgütçülere, yığınsal gösterilere ve hazırlıksız toplantılara katılan tabandaki militanlara bize yazmaları için her olanağı tanıyın.

"Ancak bu tür bir yazışma gazetemizi, ortak çabamızla, Rusya işçi sınıfı hareketinin gerçek organı yapar. Bu mektubun her toplantıda, çalışma gurubunda, alt gurupta vb. olabildiğince yaygın okunmasını ve işçilerin bu çağrıyı nasıl karşıladıkları konusunda bilgi iletilmesini ciddi olarak rica ediyoruz.

"İşçiler için ayrı ('popüler') bir organ ve ayrıca genel-yönlendirici-entellektüel bir organ yayınlanması fikrine ise büyük kuşkuyla bakmaktayız. Biz Sosyal-Demokrat (komünist-İ.S.) gazeteyi tüm hareketin organı olarak, işçilerin gazetesiyse Sosyal-Demokrat (komünist-İ.S.) gazeteyi kaynaşmış bir bütün olarak görmek isteriz. Bu da ancak işçi sınıfının en aktif desteğini alarak sağlanabilir." (Lenin, *agy*, c.7, s.523-528) (Okuma kolaylığı açısından, bazı yerlerde biz paragraf yaptık. İ.S.)

Biz de yazımızı, Lenin'in bu çağrısıyla bitiriyoruz. Yoldaşlarımızın ve sempatanlarımızın katkıları az değildir ve artıyor da, ama biz çok daha fazlasına ihtiyaç duyuyoruz. Mektuplarınızı, haberlerinizi bekliyoruz.

İşçinin Sesi yayın kadrosunu nasıl seçiyor, nasıl eğitiyor?

Gazetemizin 200. sayısında, Yürükoğlu yoldaşımızla yaptığımız söyleşide, yoldaşımız şöyle diyordu:

"Komünist yayıncılık kadro işidir... En başından beri öyle bir yayın kadrosu amaçlıyoruz ki, entellektüelizm hastalığına tutulmamış olacak ve tutulmayacak, proleter tutumlu, çok yoğun, ağır bir çalışmayı sonuna dek götürebilecek, burnu büyük olmayan ve burnu büyüyecek, çağdaş bilginin en son ulaştığı noktaları içermiş, gelişmeleri sürekli izleyen, kalıpsız kafalı ve cesur düşünceli ama Marksizmin temellerine, Marksizmin devrimci ruhuna tüm varlığıyla kendisini adanmış. Birbirini insan olarak, arkadaş olarak, yoldaş olarak seven, birbirine karşı sadakat ve vefa duygularını hor

görmeyen, duygudan ve insanlıktan utanmayan bir yayın kadrosu yaratabilmek.

"...Bugün dönüp arkamıza baktığımızda şunu gönül rahatlığıyla söyleyebiliyoruz ki, Türkiye devrimci hareketine teorik çalışmasıyla, yazısıyla, çizgisiyle, resmiyle, dizgisiyle, mizanpajıyla, baskısıyla gerçekten değerli komünistler verdik... Başından beri, en başından beri, yıldız adlardan kaçındık, korktuk, ürktük... İstedik ki, kendisine ayrıcalık tanımayan, özgül yerler istemeyen, örgüt içinde bir vida olabilen, örgüt yaşamı içinde yer alabilen bir yayın kadromuz olsun."

İşçinin Sesi kadrosu, bu anlayışla seçilmekte, eğitilmekte ve bu ölçütler yönünde gelişebilmek için bilinçli çaba sarfetmektedir.

Yurtdışındaki okuyucularımıza sesleniyoruz

İşçinin Sesi, Leninizmin bayrağını dalgalandıran ideolojik-siyasal silahımızdır. *İşçinin Sesi*'nin aynı zamanda üstün bir örgütleyici işlevi vardır. Devrime gönül vermiş militanları çevresinde topluyor ve onları komünist bilinçle, Leninci ideolojiyle donatıyor.

Türkiye'ye gönderilen her *İşçinin Sesi* elden ele dolaşıyor, onlarca militan tarafından okunuyor. Gönderilen her yayın karşılığında daha büyük istek doğuyor. Bu istekleri daha iyi karşılayabilmek, parasal sorunla bağlıdır.

İşçinin Sesi'nin tüm yurtdışındaki okuyucularına tarihsel bir sorumluluk düşüyor. *İşçinin Sesi*'nin parasal yükünü bugüne dek büyük ağırlığıyla İngiltere'deki yoldaşlar üstlendiler. Yalnız komünistlerin gösterebileceği

özveriyle, *İşçinin Sesi*'nin daha iyi çıkması, daha geniş dağılması için çalışıyorlar. *İşçinin Sesi* yayınlarının, Türkiye devrim hareketindeki yerini bilerek, bilinçle, onurla, başarıyla tarihsel sorumluluğu yerine getiriyorlar.

Ne var ki, yerine getirilmesi gereken görevler sürekli artıyor. *İşçinin Sesi*, hep gerekliliklerden hareket etti. İlk başta kısıtlı olan olanakların dar çemberine hiçbir zaman takılıp kalmadı. Yine kalma-yacaktır.

Avrupa'dan gelen parasal katkılar çoğaldı. Şimdi daha da çoğalması için özellikle Avrupa'daki okuyucularımıza sesleniyoruz. Az demeyelim, elimize ne geçerse gönderelim. *İşçinin Sesi*'ne katkı Türkiye devrimine katkıdır.

